

2 Tradities

Hoe verander je iets dat al heel lang zo gaat? Dat vraagt Mateo zich af terwijl hij onrustig woelt in zijn bed. Het is vier uur en hij heeft nog steeds niet geslapen. Het heeft heel hard gestormd en op zijn zolderkamer hoort hij de laatste windvlagen. Er is mooier weer in aantocht.

Kwaad stompt hij tegen zijn kussen. ‘Ga toch slapen,’ broemt hij boos tegen zichzelf. Hij draait zich nog eens om, trekt zijn pyjama recht en vecht tegen de tranen. Niet huilen nu. Dat ziet zijn moeder direct bij het ontbijt en hij heeft geen zin in vragen.

moeder alleen gesproken, maar daar kan hij nu niets meer aan veranderen. Zijn vader kijkt naar hem op, zijn gezicht met een vragende blik en zijn armen over elkaar.

‘Wat doet die hond hier, jongen?’ Mateo haalt diep adem en steekt van wal. ‘Ik heb de pups weggebracht, dan hoef jij dat niet meer te doen. Je zegt altijd dat ze niet geschikt zijn voor de jacht en eind van de maand eindigt het seizoen. Dan zou je ze toch achterlaten bovenop die berg. Nou, ik heb ze naar het asiel gebracht. Dan krijgen ze misschien een heel mooi leven bij iemand anders. Chico wil ik houden, die kan ik niet achterlaten. Hij is belangrijk voor me en ik wil hem niet afstaan.’ Hij praat zo snel dat hij struikelt over zijn woorden en buiten adem voegt hij eraan toe: ‘Mamma vond het goed,’ terwijl hij hoopvol naar zijn moeder kijkt.

Mateo kijkt gespannen naar zijn vader en als die opstaat, is hij bang dat zijn vader gaat ontploffen. Hij briesst en maakt wilde armgebaren. Mateo doet een stap achteruit en maakt zich klein.

‘Je hebt wat gedaan? Je hebt ze weggebracht? Weggebracht, weggebracht?’ schreeuwt hij met een rood hoofd van woede, spugend terwijl hij praat. Hij stormt naar buiten en gooit met een smak de deur achter zich dicht. De kleine ruitjes rammelen in de sponning en het gordijn wappert al even woest heen en weer.

Even twijfelt Mateo wat hij nu moet doen, dan loopt hij zachtjes achter zijn vader aan naar buiten. Zijn vader draait zich om en kijkt naar hem met een verwilderde blik. Terwijl hij zich weer omdraait, stampt hij kwaad verder en verdwijnt in de schuur. Bang, verdrietig en teleurgesteld gaat Mateo de keuken weer in. Zachtjes huilt hij in de vacht van Chico en wacht tot zijn vader weer naar binnen komt.